

Bryssel den 20.3.2014
COM(2014) 181 final

2014/0101 (CNS)

Förslag till

RÅDETS BESLUT

om ändring av giltighetstiden för beslut 2004/162/EG om sjötullsystemet i de franska utomeuropeiska departementen

MOTIVERING

1. BAKGRUND TILL FÖRSLAGET

Bestämmelserna i fördraget om Europeiska unionens funktionssätt (nedan kallat *EUF-fördraget*) är tillämpliga på unionens yttersta randområden. De franska yttersta randområdena omfattas emellertid inte av det territoriella tillämpningsområdet för mervärdesskatte- och punkskattedyrektiven.

Bestämmelserna i EUF-fördraget, i synnerhet artikel 110 i detta, tillåter i princip inte att de franska yttersta randområdena gör någon skattemässig åtskillnad mellan lokala produkter och produkter som härrör från det franska fastlandet, från övriga medlemsstater eller från tredjeländer. Enligt artikel 349 i EUF-fördraget (tidigare artikel 299.2 i EG-fördraget) är det emellertid möjligt att införa särskilda åtgärder till förmån för de yttersta randområdena på grund av de permanenta nackdelar som påverkar deras ekonomiska och sociala situation. Dessa åtgärder rör olika politikområden, bland annat skattepolitiken.

Enligt rådets beslut 2004/162/EG av den 10 februari 2004 (ändrat genom rådets beslut 2008/439/EG av den 9 juni 2008 och rådets beslut 448/2011/EU av den 19 juli 2011), som antagits på grundval av artikel 299.2 i EG-fördraget, har Frankrike tillåtelse att till och med den 1 juli 2014 medge befrielse från eller nedsättningar av den s.k. sjötullen (octroi de mer) för vissa produkter som tillverkas i de franska yttersta randområdena (med undantag av Saint Martin). Bilagan till det ovan nämnda beslutet innehåller en förteckning över de produkter för vilka befrielse eller nedsättning av skatten får tillämpas. Beroende på produkt får skillnaden i beskattning mellan lokalt tillverkade produkter och övriga produkter vara högst 10, 20 eller 30 procentenheter.

I beslut 2004/162/EG anges skälen till att anta särskilda åtgärder: den avlägsna belägenheten, råvaru- och energiberoendet, nödvändigheten av att inrätta större lager, den begränsade lokala marknaden i kombination med en dåligt utvecklad exportverksamhet, etc. Dessa nackdelar leder sammantaget till en ökad produktionskostnad och därmed till ett högre självkostnadspris för lokalt tillverkade produkter. Om inga särskilda åtgärder tillämpades skulle de lokalt tillverkade produkterna därför vara mindre konkurrenskraftiga än produkter utifrån, till och med när kostnaderna för transporten till de utomeuropeiska departementen tas med i beräkningen. Det skulle därmed bli svårare att upprätthålla lokal produktion. De särskilda åtgärderna i beslut 2004/162/EG har därför utformats i syfte att förstärka det lokala näringslivet och förbättra dess konkurrenskraft.

De franska myndigheterna anser att de franska yttersta randområdenas nackdelar består och har genom ett antal skrivelser till Europeiska kommissionen mellan den 25 januari 2013 och den 7 juni 2013 ansökt om att få bibehålla ett differentierat beskattningssystem, snarlikt det nu gällande, från och med den 1 juli 2014 till och med den 31 december 2020.

Undersökningen av förteckningarna över de produkter för vilka de franska myndigheterna önskar tillämpa en differentierad beskattning kräver mycket arbete, som består i att för varje produkt kontrollera om det finns skäl för en differentierad beskattning och vilken skattesats som bör tillämpas. Det måste också säkerställas att en sådan differentierad beskattning inte kan få någon negativ inverkan på integriteten och följdriktigheten hos unionens rättsordning, inbegripet den inre marknaden och den gemensamma politiken.

Detta arbete har ännu inte kunnat slutföras, eftersom det är ett stort antal produkter (flera hundra) som ska undersökas och eftersom en stor mängd uppgifter måste samlas in rörande strukturen på marknaderna för de berörda produkterna. Det måste fastställas om lokal produktion förekommer och om det förekommer betydande ”import” (bl.a. från det franska fastlandet och från andra medlemsstater) som kan äventyra upprätthållandet av lokal produktion, kontrolleras att den lokala produktionen inte har något monopol eller en monopolliknande ställning, undersökas huruvida de produktionsmerkostnader som ger de lokala produkterna nackdelar i förhållande till ”importerade” produkter är befogade, samt säkerställas att en differentierad beskattning inte är oförenlig med unionens övriga politik.

Om inget nytt förslag antas före den 1 juli 2014 finns det risk för ett rättsligt tomrum, eftersom det då inte skulle kunna tillämpas någon som helst differentierad beskattning i de franska yttersta randområdena efter den 1 juli 2014, inte ens på de produkter för vilka en fortsatt differentierad beskattning definitivt vore berättigad.

För att arbetet ska kunna avslutas och kommissionen få tid att lägga fram ett genomtänkt förslag som tar hänsyn till de många intressen som berörs, krävs en frist på ytterligare sex månader.

2. RESULTAT AV SAMRÅD MED BERÖRDA PARTER OCH KONSEKVENSBEDÖMNINGAR

Europeiska kommissionens berörda generaldirektorat har rådfrågats om texten till detta förslag.

Europeiska kommissionen har inte genomfört någon konsekvensbedömning.

3. FÖRSLAGETS RÄTTSLIGA ASPEKTER

Sammanfattning av den föreslagna åtgärden

I förslaget föreskrivs en förlängning med sex månader av giltighetstiden för rådets beslut 2004/162/EG av den 10 februari 2004, till och med den 31 december 2014 istället för den 1 juli 2014.

Rättslig grund

Artikel 349 i EUF-fördraget.

Subsidiaritetsprincipen

Endast rådet har behörighet att på grundval av artikel 349 i fördraget om Europeiska unionens funktionssätt anta särskilda åtgärder till förmån för de yttersta randområdena för att på grund av de permanenta nackdelar som påverkar de yttersta randområdenas ekonomiska och sociala situation anpassa tillämpningen av fördragen till dessa områden, inbegripet den gemensamma politiken.

Förslaget är därför förenligt med subsidiaritetsprincipen.

Proportionalitetsprincipen

Förslaget är förenligt med proportionalitetsprincipen av följande skäl:

Syftet med förslaget är att förlänga den nu gällande ordningen med sex månader för

att möjliggöra en fullständig analys avseende varje enskild produkt, i syfte att tillämpa en differentierad beskattning för att kompensera de nackdelar som försvårar situationen för den lokala produktionen.

Ingen ytterligare förlängning får göras innan man avslutat denna analys (produkt för produkt) av de franska myndigheternas ansökan.

Val av regleringsform

Föreslagen regleringsform: rådsbeslut.

Övriga regleringsformer skulle vara olämpliga av följande skäl:

Texten som är föremål för ändring utgör i sig själv ett beslut fattat av rådet, antaget på samma rättsliga grund (artikel 299.2 i det då aktuella EG-fördraget).

4. BUDGETKONSEKVENSER

Förslaget påverkar inte Europeiska unionens budget.

Förslag till

RÅDETS BESLUT

om ändring av giltighetstiden för beslut 2004/162/EG om sjötullsystemet i de franska utomeuropeiska departementen

EUROPEISKA UNIONENS RÅD HAR ANTAGIT DETTA BESLUT

med beaktande av fördraget om Europeiska unionens funktionssätt, särskilt artikel 349, med beaktande av Europeiska kommissionens förslag, efter översändande av utkastet till lagstiftningsakt till de nationella parlamenten, med beaktande av Europaparlamentets yttrande¹, i enlighet med ett särskilt lagstiftningsförfarande, och av följande skäl:

- (1) Genom rådets beslut 2004/162/EG² ges Frankrike tillåtelse att tillämpa befrielser från eller nedsättningar av sjötullen (octroi de mer) för de produkter som tillverkats lokalt i de franska utomeuropeiska departementen och som anges i bilagan till beslutet. Beroende på produkt får skillnaden i beskattning mellan lokalt tillverkade produkter och övriga produkter vara högst 10, 20 eller 30 procentenheter. Dessa befrielser eller nedsättningar utgör särskilda åtgärder som syftar till att kompensera de yttersta randområdena för de särskilda begränsningar som räknas upp i artikel 349 i fördraget och som medför ökade produktionskostnader för lokala företag och gör det svårt för deras produkter att konkurrera med likadana produkter som härrör från det franska fastlandet, de övriga medlemsstaterna eller tredjeländer. Dessa befrielser eller nedsättningar av sjötullen för lokal produktion gör det möjligt att stödja upprättande, bibehållande eller utveckling av lokal produktion. Beslut 2004/162/EG gäller till och med den 1 juli 2014.
- (2) Frankrike anser att de franska yttersta randområdenas nackdelar består och har hos Europeiska kommissionen ansökt om att få bibehålla ett differentierat beskattningssystem, snarlikt det nu gällande, från och med den 1 juli 2014 till och med den 31 december 2020.
- (3) Undersökningen av förteckningarna över de produkter för vilka Frankrike önskar tillämpa en differentierad beskattning kräver emellertid mycket arbete, som består i att för varje produkt kontrollera om det finns skäl för en differentierad beskattning och vilken skattesats som bör tillämpas. Det måste också säkerställas att en sådan differentierad beskattning inte kan få någon negativ inverkan på integriteten och följdriktigheten hos unionens rättsordning, inbegripet den inre marknaden och den gemensamma politiken.

¹ EUT C [...], [...], s. [...].

² Rådets beslut 2004/162/EG av den 10 februari 2004 om sjötullsystemet i de franska utomeuropeiska departementen och om förlängning av giltighetstiden för beslut 89/688/EEG (EUT L 52, 21.2.2004, s. 64).

- (4) Detta arbete har ännu inte kunnat slutföras, eftersom det är ett stort antal produkter som ska undersökas och eftersom en stor mängd uppgifter måste samlas in, framför allt rörande kvantifiering av merkostnaderna för den lokala produktionen och rörande strukturen på marknaderna för de berörda produkterna.
- (5) Om inget nytt förslag antas före den 1 juli 2014 finns det risk för ett rättsligt tomrum, eftersom det då inte skulle kunna tillämpas någon som helst differentierad beskattning i de franska yttersta randsområdena efter den 1 juli 2014.
- (6) För att arbetet ska kunna avslutas och kommissionen få tid att lägga fram ett genomtänkt förslag som tar hänsyn till de många intressen som berörs, krävs en frist på ytterligare sex månader.
- (7) Beslut 2004/162/EG bör därför ändras i enlighet med detta.

HÄRIGENOM FÖRESKRIVS FÖLJANDE.

Artikel 1

I artikel 1.1 i beslut 2004/162/EG ska datumet ”31 juli 2014” ersättas med ”31 december 2014”.

Artikel 2

Detta beslut ska tillämpas från och med den 2 juli 2014.

Artikel 3

Detta beslut riktar sig till Republiken Frankrike.

Utfärdat i Bryssel den

*På rådets vägnar
Ordförande*